

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra MOD

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 223.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983000442512/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

er jeg frelst! nu er jeg derinde! i Troen hos Gud! Nu har jeg overvundet Djævelen og alle hans Gjæringer og alt hans Væsen! — — Nu vil jeg vide, om det er Solskinsvej!

Han sprang ud af Sengen og stod op paa Bordet, hvor han kunde faa Hovedet ud af Vinduet, som sad højt. »Hele Himlen er rød i Øst, Wolf! Det er stille Frostvejr. Elben gaar med store Bølger hen igjennem Isen paa Engene!»

Han trak Vejret dybt nogle Gange, hans Aande stod som Damp ud i den kolde Luft. — Da han saa sig tilbage, ind i Cellen, sad Wolf, gabende, henne ved Sengen og rakte Armene i Vejret med krummede Haandlede og udspilede Fingre.

»Gaa i Seng, Wolf! Vælt Dig over i min Seng med Klæder paa og samt! Du har siddet dér og frosset hele Natten!»

Men Wolf var altfor søvndrukken til at sanse nogen Ting. Han sank skjævt sammen paa Skamlen og faldt atter hen.

Doktor Martin sprang nu ned fra Bordet, greb om ham og fik ham løftet over i Sengen. — Saa klædte han sig hurtigt paa, mens han med Mellemrum talte til Wolf: »Jeg gaar hen til Magister Philip. — — Han er oppe for længe siden. Vi har jo sovet over os. Dé kan jeg faa min Davre. — — Men ved Solopgang skal Du følge mig udenfor Elsterporten til Baalet og bære de pavelige Dekretaler derhen. — — Naa, Du sover. Ja, lad nu sove, hvem der vil. For nu er Gud vaagen. Jeg er ikke længer ene! Gud hører mig, og Naadens Sol er oprunden i mit Hjerte!»

Ganske kort efter stormede han op ad Trappen i Philip Melanchthons smukke, anseelige Hus. Den lille Magister maatte have seet ham fra Vinduet, thi han traadte selv ud ad Døren til Trappen, idet Doktor Martin kom op ad den.

»Her er nyt fra Dødens Porte!» sang den Kommende, idet han naaede det øverste Trin og nu omfavnede Værten.

»Har det været saa haardt over jer?» spurgte denne.

»Har jeg ikke været indenfor hine Porte, saa har jeg dog været haardt i Klemme der! — Men nu er jeg udfriet til Livets Land, til Troens Land, til Guds Naades Land. Her er ingen Tvivl og ingen Angst og ingen Død mere. Og her er ingen Beviser, som jeg tryglede saadan om, mens jeg var udenfor. Aa, Philippichen! Philippichen! — — aldrig kan jeg kalde Dig saaledes, uden saa tænker jeg paa en Skræddersvend i Magdeburg — fra min Barndom der.»

»Ligner jeg en Skræddersvend, Hr. Doktor?»

»Nej, nej, — jeg tænker ligesaa meget paa min Moder,